

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE**
zeventiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in
 haar openbare terechtzitting van **19 november 2003**
 het hiernavolgend **VONNIS** gewezen :

Notitienummer 66.97.681/97/7

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

, beenhoudersgast, geboren te _____ op
 _____, wonende te _____

Beklaagd van : te _____):

- Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1, 1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (*feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000*)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet,

namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

- *feiten vanaf 1 mei 2000* strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit

in casu :

- A. op niet nader te bepalen data, in de periode vanaf 1 juni 1997 tot en met 30 juni 1997 (stuk 7):
 het optrekken van een houten tuinhuis in het geklasseerd landschap
- B. vanaf niet nader te bepalen datum, in de periode vanaf 1 juni 1997 tot en met 30 juni 1997 (plaatsen constructie) tot de datum van het bevel tot dagvaarding:
 de sub A omschreven wederrechtelijk opgetrokken constructie in stand gehouden te hebben.

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen **A en B** de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:
ligging:

aard en oppervlakte: bouwland 20 a 90 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren op

wonende te

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van schenking verdeling blote eigendom ontvangen op 26/03/1984 door notaris te en ophouding vruchtgebruik

bij zijn overlijden op te

Gezien de processen-verbaal.

Gehoord het Openbaar Ministerie in haar voordracht van de zaak en in haar eis.

Gehoord de beklagde in zijn antwoorden en verdediging. bijgestaan en vertegenwoordigd door Mr. advocaat te

die namens de beklagde vraagt de gunst tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen.

1. De kwalificatie.

De tijdsbepaling in de omschrijving van de ten laste gelegde feiten sub B dient te worden gepreciseerd als volgt:

- vervanging van de vermelding "datum van het bevel tot dagvaarding" door "09.07.2003".

2. Beoordeling van de feiten.

Volgens de verklaringen in het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting wordt niet betwist dat beklagde zonder enige verduidelijking een houten tuinhuis optrok op zijn perceel weidearond. gelegen te en er ten kadaster gekend onder groot 20a 90ca.

Enkel werd toegelicht dat beklagde al 20 jaar lang voor de Watermaatschappij het onderhoud van de groenaanleg rond het pomphuis deed. Het materiaal dat hij hiervoor nodig had mocht hij toen opbergen in het pomphuis waarvan hem de sleutel was toevertrouwd. Ingevolge een bestuurswissel op gemeentelijk niveau diende hij deze sleutel echter terug af te geven, derwijze dat hij zijn naam ook niet meer kon stalen in het pomphuis. Uit noodzaak heeft hij dan het gewraakte tuinhuis opgericht in juni 1997.

Het tuinhuis werd opgericht in een gebied dat volgens de planologische voorzieningen van het bij KB van 07.11.1978 vastgesteld gewestplan gelegen is in een vallei gebied dat bovendien bij MB van 27.07.1990 gerangschikt werd als landschap In een dergelijke zone sluiten de bestemmingsvoorschriften een constructie als in casu uit.

Gelet op de overeenstemmende gegevens van het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting is aldus genoegzaam bewezen dat beklagde zich schuldig heeft gemaakt aan de in de tenlasteleggingen A en B omschreven strafbare feiten.

3. De straftoemeting.

Bij toepassing van art. 65SW dient geoordeeld dat wegens de onderscheiden tenlasteleggingen A en B samen, slechts één straf dient te worden uitgesproken. Immers, zijn deze aan beklagden ten laste gelegde feiten de uiting van eenzelfde strafbare gedraging.

Op 09.09.1997 werd reeds een eerste proces-verbaal opgesteld, waarna beklagde talloze kansen kreeg aangeboden om de niet vergunde chalet vrijwillig af te breken. Nadat hij eerst de toestand onaangeroerd liet, werd het tuinhuis dan toch afgebroken in augustus 2003. Het na dagvaarding op 17.09.2003 uitgevoerd bijkomend onderzoek heeft echter aangetoond dat een aantal materialen afkomstig van de afbraak van het tuinhuis, nog steeds voorhanden waren. (zie ook het fotomateriaal) Beklaagde heeft wetens en willens een manifest wederrechtelijke toestand in stand gehouden, minstens gedurende de vrij lange periode voorzien in de tenlasteleggingen. Weliswaar blijkt beklagde niet zozeer uit persoonlijke belangen te hebben gehandeld, doch eerder vanuit zijn bekommernis het alaam dat hij nodig had voor het onderhoud van een instelling van openbaar nut (het pomphuis) te kunnen opbergen, doch de rechtbank moet vaststellen dat beklagde reeds een stedenbouwkundige veroordeling opliep op 22.09.1998, derwijze dat hij niet zomaar had mogen beslissen een tuinhuis op te richten, zonder – voorzichtigheidshalve – minstens eerst voorafgaandelijk te informeren naar de stedenbouwkundige mogelijkheden daartoe. Vandaar dat de rechtbank niet wil ingaan op het verzoek van beklagde hem de gunst van de opschorting te verlenen, daarbij het ongunstig advies van het Openbaar Ministerie, ingegeven vanuit de vaststelling dat het afbraakmateriaal nog niet werd opgeruimd bijvallend.

Een principiële beteugeling is dan ook vereist.

4. De herstellvordering.

Na onderzoek van de stukken in het strafdossier blijkt dat met betrekking tot het perceel, gelegen te [] en er ten kadaster gekend onder [] groot 20a 90ca, in naam van het College van Burgemeester en Schepenen door haar aangestelden op 06.02.2002 (st. 26 ev) werd beslist tot het instellen van een vordering tot herstel van de plaats in haar oorspronkelijke toestand krachtens art. 149 van het Decreet d.d. 18.05.1999 houdende de Organisatie van de R.O. De stedenbouwkundig inspecteur sloot zich hierbij aan op 16.07.2003 én heeft tevens aangedrongen om de overtreder een dwangsom op te leggen van € 125 per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn. (in fine strafdossier)

Het wordt niet betwist dat elke vergunning, vereist overeenkomstig art. 99 van het Decreet d.d. 18.05.1999, ontbrak om de voormelde inrichting op het betrokken perceel op te richten en in stand te houden.

Het staat niet aan de rechtbank de opportuniteit van de vordering te beoordelen. Nu de vordering in naam van het College van Burgemeester en Schepenen noch onwettig, noch kennelijk onredelijk is, noch op enige andere wijze een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur miskent, dient op die vordering te worden ingegaan in de mate zoals omschreven in het dictum. De gevorderde maatregel is op heden immers nog steeds nodig om de sporen van het misdrijf te doen verdwijnen gelet op de vaststellingen in het bijkomend onderzoek nopens het nog voorhanden zijnde afbraakmateriaal.

De strafrechter heeft sedert de inwerkingtreding op 22.08.2003 van het Decreet van 04.06.2003 houdende wijziging van het DRO van 18.05.1999, overeenkomstig art. 8.1° in fine, een ruimere appreciatiebevoegdheid met betrekking tot de op te leggen termijn gekregen, nu die thans de termijn van één jaar zoals voorheen voorzien in art. 149 §1 in fine van het voormelde Decreet, zelfs mag overschrijden. In casu kan de termijn die de rechtbank moet bepalen voor de uitvoering van de her-

stelmaatregel, evenwel zeer kort worden gehouden, in acht genomen de aard van de nog uit te voeren werken, met name het verwijderen van het nog voorhanden zijnde afbraakmateriaal.

Gezien de hiernavolgende artikelen :

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetboek van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194;

Wetboek van strafrecht, art. 40, 65;

Decreet van 22 oktober 1996 art. 42§1,1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid en 68;

Decreet van 18 mei 1999 art. 2, 99§1-1°, 146al.1-1°, 147, 149, 204

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gewijzigd door de wet van 24 december 1993, art. 1;

Wet van 1 augustus 1985, art. 28 en 29, gewijzigd door de wet van 24 december 1993, art. 3, en door de wet van 18 februari 1997, art. 2;

Wet van 28 juli 1992, art. 71; K.B. van 23 december 1993, art. 1 en 2 tot wijziging art. 91 van K.B. 28.12.1950; K.B. 11.12.2001;

EG Verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17.06.1997;

EG Verordening nr. 974/98 van de Raad van 03.05.1998;

Eurowet 78 d.d. 26.06.2000 art. 2, 3, 4, 6 en 9; K.B. 20.07.2000;

Eurowet 77 d.d. 30.06.2000 art. 3; K.B. 20.07.2000

Om deze redenen, de rechtbank, rechtdoende op tegenspraak:

Nopens de strafvordering:

Verbeterd de tijdsbepaling voor de tenlastelegging B zoals hiervoor vermeld onder 1.

Zegt dat er géén afdoende gronden zijn aangetoond om in te gaan op het verzoek tot opschorting van de uitspraak der veroordeling.

Veroordeelt de beklaagde wegens de tenlasteleggingen **A en B samen**, tot een **geldboete** van 50 euro, vermeerderd met 40 opdecimen, **250 euro** bedragende.

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete zal kunnen **vervangen** worden door een **gevangenisstraf** van **15 dagen**.

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van **TIEN EURO**, vermeerderd met 40 opdecimen, 50 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, namelijk eenmaal deze bijdrage lastens beklaagde.

Legt de veroordeelde bovendien een vergoeding op van **25 euro**.

Veroordeelt de beklaagde tot de **kosten** van deze instantie, aan de zijde van het OM in hun geheel begroot op de som van **326,16 euro**

Nopens de herstelvordering:

Stelt uitdrukkelijk vast dat een herstelmaatregel werd geformuleerd met betrekking tot het perceel aeleaen te _____ en er ten kadaster gekend onder groot 20a 90ca.

Dienvolgens, beveelt aan beklagde over te gaan tot **herstel** van de plaats in haar oorspronkelijke toestand conform de vordering daartoe van het college van burgemeester en schepenen d.d. 06.02.2002 én van de stedenbouwkundig inspecteur d.d. 16.07.2003 (stukken 26 ev alsook in fine strafdossier);

Bepaalt de **termijn** voor de uitvoering van de herstelmaatregel op **2 maanden** vanaf de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden;

Zegt voor recht dat, na het verstrijken van deze termijn van uitvoering, op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur, door de veroordeelde een **dwangsom** verschuldigd zal zijn van €125 per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de voormelde herstelmaatregel;

Beveelt dat, voor het geval de plaats niet binnen de door de rechtbank gestelde termijn in de vorige staat wordt hersteld, de stedenbouwkundige inspecteur, dan wel het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien overeenkomstig hetgeen is bepaald in **art. 153** van het Decreet van 18.05.1999 houdende de Organisatie van de R.O.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van
NEGENTIEN NOVEMBER TWEEDUIZEND EN DRIE.

Aanwezig :

alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
substituut-procureur des Konings;
griffier.